

ליאופולד סטאף : רועת האווזים

רצינות ילדותית מציניקה נבטת.
המקטרן — ארוך. מכון לבאות:
היא רגליה בשביל הנפתל מכתתת.
או בבזץ קצמוק. הדכיק הן סובעות.
שביל סות את צרום קרסוליה חופף.
את צמת הפשתן סרט אדם לופף.
באזור — פת קבר. צטופה במקפחת.
בימינה — שוט רוצים. בשמאלה — גבעול שחת.
קר בחוץ... סרם שחר — אף זה לא נכר כה —
סרם שמש יוביש השללים...
...היא בת-ארבע.

להקת אנוים לפניה צועדת —
טור בדמות סימני-שאלה לבנים.
כל אחד — כסירה על גלים מתנדנדת.
הילדה תובלים... הם אותה מכוננים.
בקשרשרת צחורה גוררים אחריהם
ולפני כל תפנית הם מפנים צואריהם
לשמרה ממכשול. דואגים כרעים.
מן משמיט מידה את מקל-הרוצים.

(מסולגית : זאב זמירי)